Yargıtay CGK E.2026/91 K.2026/326 (20.05.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2026/91 E. , 2026/326 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 5. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 218-279

I. HUKUKÎ SÜREÇ

Resmî belgede sahtecilik suçundan sanığın 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 204/1, 62, 53... . maddeleri uyarınca 1 yıl 8 ay hapis cezası ile cezalandırılmasına, hak yoksunluğuna ve ertelemeye, inceleme dışı sanıklar ... ve ...'ın ise kamu görevlisinin resmi belgede sahteciliği suçundan TCK'nın 204/2, 62... . maddeleri uyarınca 2 yıl 6 ay hapis cezası ile cezalandırılmalarına ve hak yoksunluklarına ilişkin Nazilli 1. Ağır Ceza Mahkemesince verilen 22.10.2013 tarihli ve 483-288 sayılı kararın inceleme dışı sanıkların müdafileri tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 5. Ceza Dairesince 12.03.2020 tarih, 6126-10083 sayı ve oy çokluğu ile; "...Aldatma yeteneğinin bulunup bulunmadığının belirlenmesinin hakime ait olduğu nazara alınarak, suça konu belge asıllarının denetime olanak verecek şekilde dosya arasına getirtilmesi, duruşmada incelenip özelliklerinin duruşma tutanağına yazılması ile iğfal kabiliyetinin bulunup bulunmadığının belirlenmesi, gerekirse bu hususta bilirkişi raporu alınarak sonucuna göre sanıkların hukuki durumlarının takdir ve tayini gerektiği gözetilmeden eksik inceleme ve yetersiz gerekçeyle yazılı şekilde sanıklar ... ve ... hakkında sahtecilik suçundan mahkûmiyet kararları verilmesi," isabetsizliğinden bozulmasına, "...bozma kararının mahiyetine göre kararın CMUK'nın 325. maddesi gereğince hakkında resmi belgede sahtecilik suçundan kurulan mahkumiyet hükmünü temyiz etmeyen sanık ...'a teşmiline," karar verilmiştir.

Daire Başkanı ...; "...Bozmanın lehe olup olmayacağı sahteliği iddia edilen belgenin aldatma yeteneğinin tespitiyle ilgili bir husus olup, bu aşamada hükmü temyiz etmeyen sanığa bu eksikliğin tespitine dair bozmayı teşmil etmek mümkün değildir. Şayet hüküm belgenin aldatıcılık yeteneğinin bulunmaması nedeniyle bozulmuş olsaydı bu takdirde teşmil kaçınılmaz olacaktı. Eksik incelemeye ilişkin bozmanın bu aşamada hakkında kesinleşmiş hüküm bulunan ve hükmü temyiz etmeyen sanığa teşmili de olanaklı değildir." görüşüyle karşı oy kullanmıştır.

Bozmaya uyan Yerel Mahkemece 10.09.2021 tarih ve 218-279 sayı ile; sanığın kamu görevlisinin resmî belgede sahteciliği suçundan TCK'nın 204/2, 62/1, 51/1 ve CMUK 326/son maddeleri uyarınca 1 yıl 8 ay hapis cezası ile cezalandırılmalarına ve ertelemeye; bu hükmün de sanık ve katılanlar vekilleri tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 5. Ceza Dairesince 07.05.2025 tarih, 3858-6136 sayı ve oy çokluğuyla; "Suç tarihinde ... ilçesi Çiftçi Mallarını Koruma Birliğinde bekçi olarak çalışan sanığın, aynı birlikte başkan olarak görev yapan sanık ...'in talimatıyla, düzenleme yetkisi bulunmayan 30.11.2006 tarihli masraf senedini başkası yerine imzaladığı olayda; sanığın eyleminin 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun (5237 sayılı Kanun) 204/1. maddesinde düzenlenen suçu oluşturacağı, bu maddede öngörülen cezasının üst sınırı itibarıyla aynı Kanun'un 66/1-e ve 67/4. maddelerinde belirtilen 8 yıllık aslî ve 12 yıllık ilavelî dava zamanaşımı sürelerine tabî olduğu, suç tarihi olan 30.11.2006 ile hüküm tarihi arasında bu sürenin gerçekleştiği ve

kamu davasının zamanaşımı nedeniyle düşmesine karar verilmesi gerektiği gözetilmeden yargılamaya devamla yazılı şekilde hüküm kurulması" isabetsizliğinden bozulmasına ve kamu davasının düşmesine karar verilmiştir.

Daire Üyesi ...; "...22.10.2013 tarihli ilk hükmü yasal süresinde temyiz etmeyen sanık ... hakkında sirayet nedeniyle bozma sonrası verilen hükümleri katılan vekilinin ve sanığın temyiz etme hakkı hukuken mümkün olmadığından, lehe bozmadan sirayet nedeniyle istifade eden sanık hakkında bozma sonrası verilen hükme yönelik temyiz istemlerinin 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanun'un (5320 sayılı Kanun) 8/1. maddesi de gözetilerek 1412 sayılı Kanun'un 317. maddesi gereğince reddine, karar verilmesi gerektiği" görüşüyle karşı oy kullanmıştır.

II. İTİRAZ SEBEPLERİ

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı 02.10.2025 tarih ve 13178 sayı ile; karşı oyda belirtilen gerekçelerle itiraz yoluna başvurmuştur.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 308. maddesi uyarınca inceleme yapan Yargıtay 5. Ceza Dairesince 03.12.2025 tarih ve 8112-14079 sayı ile itiraz nedenlerinin yerinde görülmediğinden bahisle Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

III. UYUŞMAZLIĞIN KAPSAMI, KONUSU VE ÖN SORUN

İtirazın kapsamına göre inceleme sanık hakkında kamu görevlisinin resmî belgede sahteciliği suçundan kurulan hükümle sınırlı olarak yapılmıştır.

Özel Daire çoğunluğu ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; ilk hükmü temyiz etmeyen sanığın, inceleme dışı sanıkların temyizi üzerine bu sanıklar hakkında kurulan hükümlerin lehe bozulmasının ardından, sirayet nedeniyle hakkında kurulan ikinci hükmü temyiz etmesinin mümkün olup olmadığının belirlenmesine ilişkin ise de Yargıtay İç Yönetmeliği’nin 27. maddesi uyarınca öncelikle; bozma sonrası verilen Nazilli 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 10.09.2021 tarihli ve 218-279 sayılı kararına yönelik katılan ... vekili ve katılan Tarım ve Orman Bakanlığı vekilinin temyiz talepleri incelenmeksizin Yargıtay 5. Ceza Dairesince 07.05.2025 tarih ve 3858-6136 sayı ile bozma ve düşme kararı verildiği anlaşılmakla; katılanlar vekillerinin incelenmeyen temyiz taleplerine yönelik Özel Dairece bir inceleme yapılması gerekip gerekmediği değerlendirilecektir.

IV. ÖN SORUNA İLİŞKİN BİLGİLER

İncelenen dosya kapsamından;

Yerel Mahkemece 22.10.2013 tarih ve 483-288 sayı ile sanığın resmî belgede sahtecilik, inceleme dışı sanıklar ... ve ...'nın ise kamu görevlisinin resmî belgede sahteciliği suçlarından mahkûmiyetlerine karar verildiği, sanık hakkındaki hükmün temyiz edilmediği, inceleme dışı sanıklar müdafilerinin ise anılan inceleme dışı sanıklar hakkında kurulan mahkûmiyet hükümlerini temyiz etmeleri üzerine Özel Dairece yapılan incelemede; hükümlerin bozulmasına ve bozmanın sanığa sirayetine karar verildiği, bozmaya uyan Yerel Mahkemece 10.09.2021 tarih ve 218-279 sayı ile; sanık hakkında kamu görevlisinin resmî belgede sahteciliği suçundan mahkûmiyet hükmü kurulduğu, bu hükmün sanığın yanı sıra katılanlar ... ve Tarım ve Orman Bakanlığı vekilleri tarafından temyiz edilmesi üzerine Özel Dairece sanığın temyiz istemi ile sınırlı inceleme yaparak bozma ve düşme kararı verildiği, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca ise ilk hükmü temyiz etmeyen sanığın, yalnızca inceleme dışı sanıklar hakkındaki bozma kararı sonucundan yararlanması nedeniyle Yerel Mahkemece kurulan ikinci hükmü temyiz etme hakkının bulunmadığı, sanığın temyiz

isteminin reddine karar verilmesi gerektiği düşüncesiyle itiraz yoluna başvurulduğu anlaşılmaktadır.

V. GEREKÇE

A. İlgili Mevzuat ve Ön Soruna İlişkin Açıklamalar

Adil yargılanma hakkının (Anayasa madde 36, İHAS madde 6) bir uzantısı olan adalete erişim de, bir hak olarak kabul edilmektedir. (doktrindeki bir esere atıf) Adalete erişim bir hak olduğu için, bu hakkın kullanımı yoluyla yasanın yorumu, anlaşılabilirliği ve dolayısıyla yararlanılabilirliği sağlanmakta, içtihatlar bu şekilde oluşmaktadır. Adalete erişim hakkı, yargıya başvurma (dava açma), güvence oluşturan yasa yollarına başvurma ve yargı kararının uygulanmasının sağlanmasını isteme haklarını güvenceye almaktadır (doktrindeki bir esere atıf). Temyiz kanun yolu, adalete erişim hakkının adli yargıda zirveye ulaşmasını sağlamaktadır.

Hukuk devletinin temel unsurlarından biri olarak hukuk güvenliği, toplum düzeni ve barışı için zorunlu olsa da son çare olarak başvurulması gereken yargılama/cezalandırma tehdidi altında sürekli olarak kalmamayı emreder.(AİHS Ek 7 Numaralı Protokol m. 4/1) Aynı güvenceler yargılamanın diğer muhatapları için de geçerlidir. Bu nedenle hukuk düzenleri, kesin hükmün otoritesini-hukuki kesinliği koruyagelmektedir.

Kesin hüküm, mahkemeler tarafından verilmiş hükümlerin belli şartlar altında kazanmış oldukları kanuni gerçeklik olarak tanımlanmaktadır (doktrindeki bir esere atıf) Genel ve temel bir ilke hâlini almış bu kanuni gerçeklik ile, bir yönden kişiler arasındaki uyuşmazlıkları bir noktada çözüme kavuşturarak toplumsal düzen ve barışı tesis etmek/korumak, davaların usulen sona ermesini sağlamak (şeklî anlamda kesin hüküm), diğer taraftan hukuksal uyuşmazlıkların kesin bir şekilde son bulmasını temin etmek (maddi anlamda kesin hüküm) istenmektedir. Şeklî anlamda kesin hüküm, hüküm hakkında öngörülmüş bir kanun yolunun bulunmadığı, bulunuyorsa kanun yollarının tüketilmesi sonucunda ortaya çıkan izafi bir gerçekliği ifade ettiğinden, kesin hükümden maksadın maddi anlamda kesin hüküm olduğu açıktır. Maddi anlamda kesin hüküm, yapılan yargılama sonunda hukuki ihtilafın esasını -kural olarak- bir daha yargılama konusu yapılamayacak biçimde çözmesi itibarıyla kanuni bir gerçeklik olmayı hak eder. Bu özelliği iledir ki, hem ilgililerini mutlak surette bağlar (olumlu etkisi) hem de ne bis in idem ilkesi koruması altında, aynı şahsın, aynı fiili nedeniyle ikinci kez yargılanmasına engel olur (olumsuz etkisi).

Bu amaçlara uluşmak için yargılama sürecinin tamamının, ilgili tarafların tamamı ile birlikte yürütülmesi elzemdir.

Temyiz yargılaması, usulüne uygun olarak açılmış bir temyiz davası üzerine icra olunur ve yargılama sonunda hukuki sorun; tarafların tamamı hakkında, bir seferde, def'aten ve nihai olarak çözülür. Zira, hukuk istikrar ve güvenliği, öngörülebilirlik ve yargı mercilerinin itibarı, aynı olaya ilişkin çelişkili kararlar vermemekle de doğrudan ilgilidir. Bu nedenle temyiz kanun yoluna başvuru hakkı bulunanların tamamının, kararı tefhim veya tebliğ yoluyla öğrenmelerinin sağlanması kanuni bir zorunluluktur. (CMK madde 35) (CGK 12.12.1994 tarih ve 317-3 38... .6.1997 tarih ve 195-185 sayı)

Müddeti içinde verilen temyiz istidası hükmün katileşmesine mani olacaktır. Hükmün kesinleşmesi için, kanun yoluna gidilmemesi veya gidilip geri alınması veya temyiz isteğinin ister usulden, ister esastan reddedilmesi gerekir. Cumhuriyet savcısı (veya katılanlar) hükmü sanık aleyhine temyiz etmekle hükmün kesinleşmesini önlerler. Bir sanık hakkında bir suçtan verilen hüküm bir bütün teşkil eder, bir noktadan kanun yoluna gidildi veya bozuldu ise o hâlde öteki noktalar kesinleşti demeye yani kısmi kesinleşmeye olanak yoktur. Böylece kesinleşen kısım olmayınca olağanüstü yasal yola da gidilemez (doktrindeki bir

esere atıf) Hâl böyle olunca, hata sonucu görülüp incelenmeyen itirazların da incelenmesi gerekir (CGK15.10.19 84... -820 sayı).

Katılanların, davayı sonuçlandıran kararlara karşı kanun yollarına başvurma haklarının bulunduğu (CMK madde 234,260) tartışmadan varestedir.

B. Ön Soruna İlişkin Hukuki Nitelendirme;

Bozma sonrası Nazilli 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 10.09.2021 tarihli ve 218-279 sayılı kararına yönelik sanığın yanı sıra katılanlar ... vekili ve Tarım ve Orman Bakanlığı vekillerinin temyiz talepleri incelenmeksizin Yargıtay 5. Ceza Dairesince 07.05.2025 tarih ve 3858-6136 sayı ile sanık hakkında bozma ve düşme kararı verildiği anlaşılan dosya kapsamında;

Her ne kadar Özel Dairece yalnızca sanığın temyiz istemi yönünden inceleme yapılmış ise de katılanlar vekillerinin de davaya iştirak ederek, sanık hakkında verilen hükmü temyiz ettikleri anlaşılmakla; temyiz istemlerinin birlikte ve tek seferde incelenerek temyiz davasının sonuçlandırılması gerektiğinden, ön sorun yönünden gelinen aşama ve usul ekonomisi de dikkate alınarak, Özel Dairece verilen 07.05.2025 tarihli ve 3858-6136 sayılı sanık hakkında verilen bozma ve düşme kararının kaldırılmasına, sanığın temyiz isteminin yanı sıra katılanlar vekillerinin de temyiz taleplerinin değerlendirilmesi için dosyanın Özel Daireye tevdiine karar verilmesi gerekmiştir.

Bu itibarla Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının değişik gerekçeyle kabulüne, Özel Dairece sanık hakkında verilen 07.05.2025 tarihli ve 3858-6136 sayılı bozma ve düşme kararının kaldırılmasına, Yerel Mahkemece sanık ... hakkında kamu görevlisinin resmî belgede sahteciliği suçundan verilen 10.09.2021 tarihli ve 218-279 sayılı karara yönelik sanığın temyiz isteminin yanı sıra katılanlar vekillerinin de temyiz taleplerinin değerlendirilmesi için dosyanın Özel Daireye tevdiine karar verilmelidir.

VI. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının değişik gerekçeyle KABULÜNE,

2- Yargıtay 5. Ceza Dairesinin 07.05.2025 tarihli ve 3858-6136 sayılı sanık hakkında verilen bozma ve düşme kararının KALDIRILMASINA,

3- Nazilli 1. Ağır Ceza Mahkemesince sanık ... hakkında kamu görevlisinin resmî belgede sahteciliği suçundan verilen 10.09.2021 tarihli ve 218-279 sayılı kararına yönelik sanığın temyiz isteminin yanı sıra katılanlar vekillerinin de temyiz taleplerinin değerlendirilmesi için dosyanın Özel Daireye gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 20.05.2026 tarihinde yapılan müzakerede oy birliğiyle karar verildi.